

De Skrivelser, der er kommet fra Generalstabschefen, Generaltøjmasteren og Generalkommandoen samt Flaadens Chef og Marineministeriet, giver for en stor Del Anledning til interessante Betragtninger. Der aabnes her et Perspektiv. Jeg maa sige, at jeg ikke tidligere har vidst, hvad der nu er blevet oplyst, at det hos de militære er den gængse Opfattelse — det er sædvanligt, siges der —, at man ganske rolig betragter Bevillinger, der er givet et enkelt Aar, som vedvarende, glidende over fra det ene Aar til det andet, uden at det kan ses noget Sted, hverken paa Finansloven eller Til lægsbevillingsloven. Jeg anser det for en fuldkommen Uskik, at man betragter Summer, der er bevilget tidligere, som stadig værende til Raadighed for en Etat. Hvad der ikke bruges, maa blive i Kassen, og det gaar saa ind som Besparelser paa Til lægsbevillingsloven. Skal der gives Penge ud til noget, der ikke er anskaffet i tidlige Aar, maa der gives Bevilling paa den ny Finanslov. Saadan maa det være, regnskabsmæssigt set. Det andet er noget Kludder, som skjuler det virkelige Forhold for Befolkningen.

Jeg vil gerne samstemme i den Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde vedrørende Bevillingen til Aarhus Banegaard. Min Partifælle, det ærede 10de tingvalgte Medlem (Harald Jensen) stillede ved første Behandling et Spørgsmaal om Aarhus Banegaards Forhold. Efter min Opfattelse er denne Sag netop derved, hvad der ogsaa har vist sig ved Forhandlingerne i Landstingets Finansudvalg i Dag, bragt ind i det Spor, som er det bedste, idet der er optaget en reel Forhandling mellem Trafikministeriet og Byraadet i Aarhus. Jeg haaber, at Sagen nu maa komme i en saa god Gænge, at der kan naas et for begge Parter paa det nærmeste tilfredsstillende Resultat.

Dermed kan jeg for saa vidt slutte. Jeg tilraader naturligvis, at man stemmer for, at Forhøjelserne bliver noget mindre, end man fra først af havde tænkt, saaledes at der spares ca. 700 000 Kr. paa Budgettet. Det svarer jo langt fra til det Omfang af Besparelser, som den højtærede Finansminister havde tænkt, at vi skulde kunne foretage paa Finansloven, men om selve den Sag og om Hovedbetragtningerne skal jeg ikke sige mere her, det vil jeg gerne gemme til tredie Behandling.

Piper: Den Gang Finanslovsforslaget var til første Behandling, udtalte jeg mig kraftigt imod den Form, som dette Lovforslag havde faaet under Behandlingen i det

andet høje Ting, og imod de Ændringer paa Forsvarsministerens to Budgetter, som forandrede de af Ministeren selv foreslaaede Bevillinger, saaledes at der skete Nedsættelser til over 7 Mill. Kr. Jeg betragtede det den Gang som en Selvfølge, at alle disse 7 Mill. Kr. skulde genindsættes. Imidlertid er det fremgaaet af den Undersøgelse, som Finansudvalget har foretaget, og de Erklæringer, man har indhentet fra de militære Chefer, at det kan forsvares at indskrænke Udgiften i Aar med det samlede Beløb af 700 000 Kr. Af dette Beløb hidrører de 400 000 Kr. fra Krigsministeriets Budget, og Besparelsen motiveres af Generalstaben paa den Maade, at man kan forsvare i Aar at udskyde de 400 000 Kr. under Forudsætning af, at der næste Aar optages en Bevilling til Flyvemateriel paa 700 000 Kr., idet Generalstabschefen ogsaa udtaler, at det er heldigere at foretage en mere samlet Anskaffelse af Flyvemaskiner. Af det øvrige Beløb, 300 000 Kr., der skriver sig fra Marineministeriet, vedrører de 150 000 Materielbeholdninger, og disse Beholdninger er af en saadan Art, at det kan forsvares at udskyde disse Anskaffelser. Det drejer sig om Genstande, som man under paatrængende Omstændigheder meget let vil kunne skaffe til Veje, og derfor kan man i Aar gaa ned med dette Beløb, selvfølgelig under den Forudsætning, at Bevillingerne næste Aar bliver saa meget større, saa at Beholdningerne ikke i det lange Løb vil blive forringet. Af disse Grunde kan min Kollega og jeg, der repræsenterer det konservative Folkeparti i Finansudvalget, slutte os til de stillede Ændringsforslag, og jeg skal derfor anbefale samtlige mine Meningsfæller at stemme paa alle de, dels af Udvalget, dels af Udvalgets Flertal, stillede Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Det har af Ordføreren for Udvalget været nævnt, at der fra Udvalgets Side er rettet Spørgsmaal til en Række Embedsmænd indenfor de to militære Ministerier, de Embedsmænd, sagde den ærede Ordfører, som havde Hovedansvaret indenfor disse Administrationer. Fra mit Partis Side har vi ikke villet være med til at tage noget direkte Ansvar for Afsendelsen af disse Spørgsmaal, thi efter vor Opfattelse er det ikke Embedsmænd indenfor de forskellige Afdelinger i Administrationen, men den ansvarlige Minister, der har Hovedansvaret, og efter vor Opfattelse skal Rigsdagen, der ønsker Oplysninger gennem Administrationen, stille sine Spørgsmaal til den ansvarlige Minister, hvis Sag det saa er indenfor Administrationen